B. Foll. 39–72. Foll. 39–55 samásaprakaraṇam; foll. 55–72 taddhitaprakaraṇam.

Haec folia anno 1413 (नारदीयमहास्थाने) exarata sunt. Utriusque partis initium deest. (Fraser 27.)

827.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 5. Long. 9. Lat. 4. Linn. 6.

Bháshámanjarí, quo libello vocabula et sententiae Sanscriticae ad rudimenta grammaticae inculcanda adaptatae continentur. Incipit:

बुधजनचरणसरोरुहभ्रमरामातेन मया चातुरजनोपमानलिनीं गीर्वाणवाणीमयाकविजनचर्णनि विरचते सुजनविनोदार्थं कतिवचनगीर्वाणवाचा लिखामो वयं ॥ अवधारितां विद्वांसः अवधारयतां विपश्चद्भिः इतिदमेव ॥

Haec folia exeunte seculo septimo decimo exarata sunt. (Fraser 37.)

828.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 9. Long. 10½. Lat. 4½. Linn. 4.

His foliis *elementa literaturae Devanágaricae*, ineunte seculo superiore exarata, continentur. (Fraser 33.)

829.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 48. Long. 10. Lat. 4½. Linn. 10.

Hoc codice *Amarasinhae* lexicon, *Námalingánuṣásana* inscriptum, continetur. Textus ab interpolationibus satis purus est. Folia १६. ३३–३९. ४३–४८. desiderantur.

Codex anno 1514 accurate exaratus est. In fine haec leguntur: संवत् १५७० वर्षे ज्येष्टवदि ७ बुधे । अद्येह स्तंभतीर्थवास्तव्यश्रीश्रीगौडज्ञातीयपं° सारंगधरसुतवछराजे लिखितं ॥ शुभं भवतु ॥ श्रीनागरज्ञातीयत्रि° मांगासुतगोछंदेन लिखापितं परोपकारार्थं स्वयमेव पठनार्थं ॥ (Fraser 24.)

830.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 64. Long. 9. Lat. 5.

Haláyudhae lexicon, *Abhidhánaratnamálá* appellatum. (R.)

Hujus libri editio nuper Londinii prodiit.

Codex anno 1434 a Devarája exaratus est. In fine haec subscripta sunt: संवत् १४९० वर्षे विशाखवदि ९ नवम्यां तिथौ सनिदिने । अद्येह श्रीवटपद्रमंडलकरणे । सुरत्राणश्री अहमदविजयराज्ये । मलिकश्रीमहमदएदलप्रतिपत्तौ ॥ आभ्यंतरनागरज्ञातीयमहं आसधरसुतदेवराजेन नाममालायाः पुस्तिका लिखिता ॥

Folia ९ et ५५ desiderantur. (Fraser 14.)

831.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 63. Long. 10. Lat. 4. Linn. 8–11.

Hoc codice *Abhidhánaratnamálae* ab *Haláyudha* compositae pars major continetur. Incipit a verbis ऽसौ यत्र स्यात्कृष्णमृत्तिका । गोरीभूमिनाम । पांडुभूमिस्तथा प्रोक्ता । पाणीआलीभूमिनाम । उदकभूमिश्च पंडितैः ।[1] Synonymis singulis vocabulum Mahratticum praepositum est.

Hujus codicis, in editione mea litera F. insigniti, partem ulteriorem nuper reperi. Folia १–२० desiderantur.

In fine haec leguntur: संवत् १५०१ वर्षे मार्गशिरसि भौमे अद्येह श्रीभृगुमंडलकरणे महाराणश्री *Haridásavijayarájye* नांदीडाग्रामनिवासीययोतिगोविंदेन टंकारीआग्रामे ठाकुरभाचासुतपठनार्थं नाममाला लिखिता ॥ (Fraser 26.)

832.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 29. Long. 9½. Lat. 4½. Linn. 10.

Continetur hoc codice fragmentum *Ṣabdaratnákarae*, lexici synonymici a *Mahípa* compositi. Liber primus disticha 309 continuit. Foll. १, २ (distt. 1–26) et ११ (distt. 175–193) desiderantur. In fine hujus libri haec subscriptio legitur: इति श्रीभारतीभुजाभरणसचिवमहीपकृतौ शब्दरत्नाकार सांगोपांगः स्वरादिः प्रथमः कांडः ॥ Liber secundus incipit: भूमिर्भूः पृथिवी पृथ्वी विश्वा विश्वंभरा क्षितिः । स्थिरा वसुंधरा धात्री धरित्री धरिणी धरा । १ क्षमा गौः क्ष्मा वसुमती क्षोणी कुर्वसुधा सुधा । ग्माऽवनी भूतधात्री ज्या गंधमाताब्धिमेखलाः ।२॥

Foll. २९–३६ (distt. 200–364) desiderantur. Fragmentum in disticho 447. libri secundi desinit.

Codex seculo quinto decimo exaratus est. (Fraser 25.)

833.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 45. Long. 10½. Lat. 4½.

A. Foll. 1–15. Linn. 8. Initium *Námamálae*, glossarii synonymici vocabulorum Prácriticorum. Incipit:

णमिऊण परमपुरिसं । पुरिसुत्तमनाभिसंभवं देवं ।
वुछं पाइयं लछित्ति नाममालं निसामे ह ॥१॥

[1] Cap. 2, 5.